

అందరి గౌరవాల కృత్యమూర్తి

నెమ్మది చేసింది ఇందిర:

'ఏడిపిస్తే ఏడవకూ! నువ్వు వాళ్ళని ఏడిపించూ, బేలమ్మ సరిపోతుండీ!' ధిమాగా అన్నది ఉష, కాన్వెంట్ కాలేజీలో చదివిన నాల్గోళ్ల అనుభవాన్ని చాటి చెప్పున్నట్టుగా.

'వోయబోయ్—అబ్బాయిల్ని ఏడిపించడమే, అందులో క్రొత్తగా జేరిన మనం వాళ్ళని ఏడిపించడమా, ఉష మరి భదాయలెన్నూ!'—జాబ్బాని ఉష 'ధిమా'ను తగ్గించే ప్రయత్నం చేసింది.

'ఏవరోయ్, మనం చచ్చినట్టు, అవిగో, ఆ మెట్టుదిగి, ఆ పార్కులోకి వెళ్ళాలంటే, వాళ్ళ వ్యూహం చే వెళ్ళాలి, వాళ్ళ వృద్ధే చూడు, మనకై వెలా చూస్తున్నారో?'—అంతకు ముందునుంచీ వాళ్ళనే చూస్తున్న శాంతి కామ్రెట్లీ ఇచ్చింది.

'నవవండోయ్, ఎవరే మంటారో చూద్దాం—' నడుం బిగించి, రూప్రీ—కీ—రాణి లాగ ముందుకు నడిచింది ఉష.

'లెట్స్ సీ ద ఫస్'— శాంతి మిగతా వాళ్ళవైపు చూస్తూ, 'అంగ్లో ఇండియన్ అమ్మాజీ' లా భుజాలెగుర చేసింది.

అబ్బాయిల తాలూకు కళ్ళజోడు చూపులూ, కళ్ళజోడు లేని చూపులూ, సిగరెట్ పోజలూ—అన్నీ తమమీదే వదే నడికి అమ్మాయిల నడకలో ఆదోలాంటి మార్పు ఆటోమేటిక్ గా వచ్చేసింది. అందరి కంటే ముందున్న ఉష మరికాస్త బిగుసుకుపోయి 'తక్, తక్, తక్' మంటూ మెట్టు దిగ సాగింది.

'హూ ల జో డిస్ పింగ్—పింగ్ బాల్?' అన్నదో అబ్బాయి కఠం.

వెంటనే మరొక కఠం—'ఒకమ్మాయి తలమీద గోరింకా, చెప్పకు చెప్పకు చిన్న పాపా!' అని రాగయుక్తంగా పాడడం, ముందున్న ఉష దగ్గర్నించి, చివరనున్న జాబ్బాని వరకూ ఏదో 'అసంకల్పిత ప్రతికార చర్య'లా, అనుకోకుండా ఆగిపోయి తలలు తడిమేసుకొని, ఆనక ఒకళ్ళ తలలు మరొకళ్ళుకూడా తడుంకొని, ఎవరి తలమీదా గోరింకలుగానీ, కాకులు గానీ లేవని క్షణంలో నిర్ధారణ చేసికొని అంతలోనే ఏదో జయించిన వాళ్ళలా నవ్వేసుకుని మురిసిపోతున్న అబ్బాయిల్ని చూసి మూతి ముడుచుకొని, అనుకో

□ బీచ్ లో ఎలక్ట్రిక్ పోల్ చుట్టూ స్తారా, నమిలి మ్రింగేస్తారా మనల్ని? గుంపుగా కూర్చున్న ఆరడజనుమంది మనం బీచ్ లో కొచ్చేం, వాళ్ళా వచ్చేరూ! దేనికంత భయం?' కనుబొమ లెగురవేస్తూ సురానాగా అడిగింది ఉష.

'అదేవిటోయ్ అబ్బాయిలంటే అంత భయం? వాళ్ళేమన్నా కొరుక్కు తివే 'నీకు తెలీదు, వాళ్ళు మనల్ని ఏడి పిస్తారేమోనోయ్?' జంకుతూ వడక

కుండనే వాళ్ళ 'జెర్క' తినేసినాడుకు
'అనక నవ్వుకుండాంలే' అన్నట్టు కల్ప
కట్టుగా ముందుకు వరుగెత్తినంత వసి
చేసేరు.

'జెర్కు గొప్పగా తినేసేరు గురూ
గోపాలం!' అన్న అబ్బాయిల గుంపులోంచి
వచ్చిన డైలాగు విని, 'ఊహా, మనమీద
విట్టేసేసే నన్నుకున్న వాడిపేరు గోపాల
మన్నమాట!' అన్నది ఉష, ప్రక్కనున్న
కందిరా, శాంతితో.

'వోయ్ ఉషడూ, పేర్ల ఏదో
అనేసేవ్, ఏం చేయగళ్ళేవ్? అందరి
కంటే ముందుగా వరుగెట్టేసేవ్, వాళ్ళు
విట్టేసేనరికి!' దెప్పింది జాహ్నవి.

'అదివిట్టా? చచ్చుసిట్టు, అడారి

వట్టుగా ఉక్రవంగా అబ్బాది ఉష
'విట్టలోకూడా అదా, మగా ఉన్నట్టు
ఇప్పుడు తెల్పిందిగాని, ఒప్పేస్తా, వాళ్ళ
ముందు నువ్వేల చేయలేవని...'
పుర్రెక్కించింది జాహ్నవి.

ఉష మనసంతా పాడైపోయినట్లైంది.
ఆ అబ్బాయిల గుంపుని - ముఖ్యంగా
ఆ గోపాలాన్ని - నమిలి మింగేయాలన్నంత
కోపమొచ్చింది. ఆ కోపమే ఉషలో విశరీత
మైన నీరియల్ నెవ్ కు కారణమై
కూర్చుంది. అందుచేతనే మిగిలిన అమ్మాయి
యిల బృందమంతా పాటలు పాడుకొంటూ
కేరితాలు కొడుతూ, అలల మీదకు
వరుగుతెత్తుతూ 'వోయ్' వనుభవిస్తుంటే,
ఆకేమీ తనకు పట్టనట్టు నిర్లప్తంగా

జీవలో బూర్పురంగులవారికి ఉష:
'అదేమోయ్, అలా జల్కొట్టేసేవో?'
అడిచిపోయిన చీరకుచ్చెళ్ళను అలాగా
పిండుకొంటూ వచ్చి అడిగింది శాంతి.
'ఏదీలేదు, ఇందాక ఆ కుర్రాళ్ళు
విట్టేసేరుకదా, దానికి బదలా తీర్చడ
మెలాగా అని ఉష ఆలోచిస్తున్నది,
అంతే సంగతి!' జాహ్నవి గాలిత వచ్చి
వారింది.

'వడు చెప్పి నీసారి!' అంటూ లేచింది
ఉష. కీనుక్కున్నవ్వింది జాహ్నవి. 'డిన్య
రేజ్ చేయకోయ్ జాహ్నవి' అంది శాంతి.
మిగిలినవాళ్లంతా కూడా వచ్చి జేరేక్క
వెనక్కు బయల్దేరింది అమ్మాయిలి
బృందం.

దిలక్ష్మి కేసరి కున్న ట్యూబ్ లైటు—
 దివర బ్రహ్మాండమైన విట్టువేసేరు
 గామోను, నడనగా వెలిగింది. ఆ లైటు
 వెలుగులో అబ్బాయిల తాలూకు ముఖాలు
 ఇంచుమించు స్పష్టంగా కన్పడున్నయ్యే.

అబ్బాయిలంతా నడవగా సైలెంట్
 అయి కూర్చునేసరికి 'ఓహో, ఇండాకటి
 గోపాలం మరొక 'విట్టెద్' వండేడు
 గామోను, అది మనకి వడ్డించడాన్ని
 ఏర్పాటు చేస్తున్నాడు!' అన్నది ఉష
 కోసంగా అటువైపు చూస్తూ.

'ఓదిగో, ఎంతమంది విట్టెసినా
 ఈసారెవ్వరూ నవ్వార్డు స్లీప్!' బ్రతి
 మాలింది ఉష. ఉష బాధను చూసి
 'హా, కే' అంటూ నవ్వుకొన్నారు శాంతి,
 అవర్ణా, జాహ్నవీలు.

'శాంతి, నువ్వు నాతో నడవోయ్'
 నీళ్లంతా ముందు నడుస్తుంటారు, వెన
 కాం మనమీదరం ఉంటాం. ఆ గోపాలం
 విట్టెస్తే 'రీడైరెక్ట్' చేసేసా!' అంటూ
 'ఎజెండా' తయారు చేసింది ఉష. మళ్ళీ
 'ఒకే' అన్నారు మిగిలినవారూ.

ఇందిర, అవర్ణ, జాహ్నవి వర్సగా
 ముందు నడుస్తుంటే, రెండడుగుల వెనక
 శాంతి, ఉష నడవసాగారు. అబ్బాయిలు
 కూర్చున్న 'లైటుపోల్' దర్శనవుతున్న
 కొద్దీ ఇందిర, అవర్ణా బిగుసుకు
 సాసాగారు. వస్తున్న వచ్చును బలవంతంగా
 రుమాలోకి కుక్కేసుకో సాగింది జాహ్నవి.
 బుర్ర ప్రక్కకెమాత్రం తిప్పకుండా
 'గంబర్డు మింగేసినట్టు' నడవసాగింది
 శాంతి. ఉష మాత్రం శాంతిలో
 మాట్లాడుతున్నట్టుగా నటిస్తూ,
 గుంపులో గోపాలం ఎవరో గుర్తించాలనే
 ప్రయత్నంలో నిమగ్నమైపోయింది.

మెట్లాక్సేసినయ్యే. అమ్మాయిల్లో వగం
 మంపికి చెమట్లు పట్టేసినయ్యే. నీరి
 యన్ గా మెట్లెక్కుతున్న అమ్మాయిలు...
 ఒకటి...రెండూ...మూడు ... నాలు...
 'నీరి నీరి గుమ్మడిపండ్లూ, నీరి పేరే
 వరూ!' అన్నాడో అబ్బాయి—చివర్వపు
 అమ్మాయిని చూపిస్తూ.

ఎప్పుడు నవ్వేదామా అని కాసు
 క్కూచున్నట్టున్న జాహ్నవి ఫక్కున్నవ్వేసి,
 కాల మెలికవడి, వక్కునున్న ఇందిరమీద
 పడిపోయింది. 'అబ్బ ఉ ఓ క వో యో'

పాపం వైలట్

అంటూ సిగ్గుపడిపోయింది ఇందిర...
 '...వీరిపేరు...అం-సింగ్ సాంగ్ బాబు...'
 అన్నాడు మరో అబ్బాయి.

'సింగ్ సాంగ్ బాబూ, పారి పో!' అన్నాడు
 మొదటి అబ్బాయి. జాహ్నవి, ఇందిర,
 అవర్ణ ముందుకు సారిపోయారు.

ఉష నీరియన్నెపోయి ఆగిపోయింది.
 ఆ లైటు శాంతిలో మొదటి అబ్బాయి
 వైపు తీక్షణంగా చూసింది. రెండు గుట
 కలు మ్రింగి, ఆ అబ్బాయి కి కళ్ళ
 జోడువట్టు గమనించి; 'చూడు శాంతి,
 భూతదాల కళ్ళజోడుంటే ఏక్కడైనా
 సంపాదించు, మనరూమ్ లో సినిమా వేసు
 కుందాం!' అన్నది శాంతి భుజంమీద
 చరుస్తూ.

శాంతి 'పకవకా' నవ్వేసింది. 'పోనే
 రేపు బ్రై చేసుకొందాం, నకు!' అంటూ
 విజయోత్సాహంతో ముందుకు సాగిపో
 యింది ఉష. 'ఏవీటిగురూ, దారుణం?'
 అంటున్న అబ్బాయిల కంకాలు ఉష
 కెంథో అనందాన్ని కల్పించినయ్యే.

'దోపిట్టు పోయినయ్యే గురూ గోపా
 లం!'

'హాకే, హాకే — లెవ్స్ నీ —
 టుమారో!' అంటూ అలోచనలో పడ్డది
 అబ్బాయిల బందం.

* * *
 బీవోలో జరిగిన సంఘటనను విజయో
 త్సాహంతో 'టమకు' వేసింది ఉష.
 ఆర్థాలి టెర్రెవీమీద జీవిత జనాలలో.

'అమ్మ బాబోయ్, వాళ్ళజోలికి
 పోయేనా నువ్వు?' అడిగింది ఉషను,
 నుందరి అనే నీనియర్ అమ్మాయి.

'ముందు వాళ్ళే మాజోలికాచేరు.
 అందులోనూ ఆ గోపాలం ఆట...'

'ఎవరూ, మన 'పైలెట్' వాళ్ళ
 నినా? చిత్రే, రేపట్టుంచి ఉష పని నది!
 అన్నదో సరస్వతి.

'పైలెట్ ఏవీటీ?' అడిగింది ఉష.

'అది, ఆ గోపాలాన్ని నుందరి పెట్టిన
 పేరు, అతనెప్పుడూ మా వెనక పడడు;
 ముందే నడుస్తుంటాడు, అప్పుడప్పుడు
 స్కూటర్ మ మాబవ్ కుముందే పైలెట్ లా
 పడిపట్టుంటాడు. అందుకు మేం అతన్ని

'పైలెట్' అని రిఫర్ చేస్తుంటాంలే.
 ఆ పేరు గన్న అతనిదగ్గరంటే, కొం
 లంటుకు పోవయ్యే, తర్వాత నీ ఇవట్టం—
 అన్నది సరస్వతి.

'అలాగా!' అన్నది ఉష ఏదో
 ఆలోచిస్తూ.

'కావలిస్తే రేప్పొద్దున్న తొమ్మిది
 ముప్పైఅయిదుకి మన బస్సును హాస్పి
 టల్ జంక్షన్ దగ్గర ఒక స్కూటరు క్రాస్
 చేసి, దూసుకు పోతుంది, దాన్ని నడిపే
 అతనే పైలెట్, రేపే కాదు, ఏరోజైనా
 సరే, అదే ఒక్కనూ, అదే స్పీడూ,
 అదే టెమ్పూ, అదే పైలెట్టామ!...'

'అహం!' అంటూ మూలినీ 'చిన్ని
 నున్నా'లా చుట్టి బుగ్గమీద వేలేసుకొని,
 ఆలోచనలో పడ్డది ఉష.

* * *

మర్నాడు ప్రాద్దులై లేచి కలంటుకొని
 పాలుబండ వేసికొన్నది ఉష. మనసులో
 ఒకకూల గోపాలం ఇంచుమించు చోటు
 చేసుకున్నాడో ఏమో, 'ఒకవేళ పైలెట్
 అనబడే ఆ గోపాలం మనల్ని అల్లరి
 చేస్తాడు. అదిమాత్రం ఏళ్ళమాటల్ని
 బట్టి భాయం, అందుచేత...కాస్త
 డిసెంట్ గా డెకరేట్ చేక్కాలా!'—
 అనుకొన్నది. అనుకొంటూనే మూటోకేస్
 లోంచి రోజుకలర్ జార్జెట్ శారీ, దానికి
 మేవింగ్ జాకెట్ తీసి 'ఫెమినా' అట్టు
 మీద బొమ్మలా తయారైంది. హాస్టల్
 గార్డెన్ లోంచి ఏర్రగులాబీ ఒకటి సంపా
 దించి, బడ కుడివైపు చెవిసక్కన జారి
 పోతున్నట్టుగా ఉండేట్టు ఏర్పాటు
 చేసింది. హాస్టల్ బస్ రాగానే అందరి
 కంటే ముందుగా వెల్లిపోయి కుడివైపు
 ఫ్రంట్ సీటులో కూర్చుండి పోయింది.
 'ఒకవేళ 'స్కూటర్—పైలెట్' బస్ ని
 వోవర్ టెక్ చేయాలంటే, బస్ కి కుడివైపు
 నుంచే దూసుకు పోవాలిగా! అందుచేత
 ఈసీటీ మంచిది!' అనుకొని ప్రక్కన
 శాంతికోసం వీటు అట్టే పెట్టింది.

తొమ్మిదిన్నరకి రంగురంగుల, రక
 కకాల ఛామినీ బృందం గో బస్ స్టాల్స్
 యింది. మెల్లగా హాస్టల్ జంప్స్
 వదిలింది. వెనకసీట్లోంచి నుందరి ఉష
 వెళ్ళు నవ్వునూ అబ్బాయి చూసింది. బస్
 మెల్లగా 'గోపాలానగర్' వదిలి 'కృష్ణ

బగ్గో (వనశించింది. యువర్ ఎటెన్షన్ ప్లీజ్!) అని ఉపవైపు చూసి గట్టిగా అన్నది సుందరి.

ఇండాకట్టింది ఎటెన్షన్ తోనే ఉన్న ఉప కంగారుగా జైటికి చూసింది. బస్సు హాస్పిటల్ జంక్షన్ కచ్చి ఒక్క నిమిషం చూసింది. ఎవరెక్కో పట్టించుకో కుండా స్కూటర్ కోసం అదేవిగా జైటి రోడ్డువైపు చూడసాగింది ఉప. బస్ కదిలింది. ఏదో మోటార్ సైకియా, రెండు అంబేషడర్ రద్దూ, రెండు సైకిల్ రిక్ష్వా. బస్ ఆటో, జాబీ ఐస్క్రిప్ లోపుడుబండి—ఇవన్నీ దాటుకుంటూ బస్ వెళ్ళిపోతున్నదిగాని సైలెట్ స్కూటర్ ఎంకి రాకపోవేసరికి సుందరివైపు ఆశ్చర్యంగా చూసింది ఉప. బస్ 'ఎల్వీ గార్డెన్'—అదే—ఎల్వీ స్కూల్—జంక్షన్ దాటి పోయేక 'ఎయిల్ వండర్ ఆఫ్ ద వర్ల్డ్—ఈవేరీ సైలెట్ రాలేదు!' అన్నది సుందరి—అందర్నీ అద్దేరించి. 'నిజమే, నిజమే!' నంటూ కోంట్ పాడినయే నీలియర్ కంఠాలు.

'సరిగ్గా ఈవేరీ రాకపోవాలా! ఎందుకు రాలేదు చెప్పా?' ననుకొని విసుక్కొన్నది ఉప.

'అడుగో సైలెట్!' కంగారుగా విన్నదేన శాంతికంఠం విని, ఉరిక్కివడి అటు తిరిగింది ఉప.

స్కూటర్ మీద నల్లటి తాళుపాటి శాస్త్రీని చూసెట్టి ఫక్కునున్నవింది శాంతి.

'పోనోయ్, బోడి నిట్టూ నువ్వును! బాకీలా 'జెర్నీ' కచ్చేవంటే ఆం... దూస్కోమరి!' అంటూ ఉడుక్కున్నది ఉప, మూతివి చిన్న సున్నలా చుట్టి.

బస్ కాలేజీ కేంపస్ జేరుకొన్నది. ఉప, శాంతి చెంగున బస్ నుండి దునుకు కుంటే, 'ఆం ఆం ఆం...' అన్నారెవరో ప్రక్కమండ.

అడుగు ముందుకువేస్తూ ప్రక్కకు చూసింది ఉప. 'అడుగోనే సైలెట్' అన్నది సుందరి. చటుక్కున అటు తిరిగింది ఉప.

'స్కూటర్ సుంచి అలా దుమికేతే కాలు బొలుకుతుందోయ్ మురళీ, ఆనక కావడం అమ్మలాంజనం నానా తూతవాను! కాస్త

బాగతమిరి!' అంటున్నాడు సైలెట్ వెనకనున్న అబ్బాయిలో.

అమాటలు ఆన సుద్దేశించే అంటూ వెనకాల కుర్రాణ్ణి 'డిఫెన్స్'లో సెట్టే డని ఇట్టు గ్రహించిన ఉప, 'నువ్వు నాయనా సైలెట్ అంటేనూ! నీ పని చెప్పానుండు!' అనుకొన్నది మనసులో.

* * *
అంట్టెముకి కేంపస్ కి బయల్దేరిన ఉప శరవేగంతో తనను దూసుకుపోయిన స్కూటర్ ను చూసి అదిరిపడింది.

'ఇంకెవరూ సైలెట్!' అన్నది శాంతి.

'ఊళ్లో ఇంకెవరీ స్కూటరు లేనట్టు! దొక్కుస్కూటరు వీడూను!' టిట్టుకొన్నది ఉప.

'స్కూటరుకేమే, బాగానే ఉన్నది, ఎలావీ—ఆ సైలెట్టే—గొట్టం నంటూం, గందరగోళమూను!' అన్నది శాంతి.

కేంపస్ లేడిస్ వింగ్ ప్రక్కనే జైటు నిల్వాలి ఎ ల రి లో నో అర్జెంటుగా చూట్టాడేస్తున్న 'సైలెట్'ని చూసి 'మళ్ళీ ఏం విట్టేస్తాడో ఏమానే బాబూ!' అన్నది ఉప.

సైలెట్ తమవైపు చూడకపోయేసరికి ఉప మనసు రవంత చివుక్కునున్నా 'పోస్ట్, ఏదో వ్యవహారం గవోను, అర్జెంటుగా మాట్లాడున్నాడు'—అని సర్దిపుచ్చుకొని లోపలికెళ్ళింది.

'అబ్బ, ఈ అబ్బాయి లేవిటో! లేడిస్ సెక్షన్ లో అమ్మాయిలకంటే ముందుగా వీళ్ళే తడూరు!' మెల్లగా శాంతి చెవిలో విసుక్కొన్నది ఉప.

'ఉమ్! వాళ్ళు నింటే గొడవ చేస్తారో కివ్వెట్, బోల్డు బాబీ ఉందిగా!' అన్నది శాంతి. కలోగా సర్యరకి ఏవో తెమ్మని ఆర్పిందిచ్చింది ఉప.

నాశ్చేదు వినుపిలు గడిచేయ్! గుత్తుంవైపు చూసిన ఉప గుండెలు ఝుల్లునున్నయ్! ఎదురుగా—సైలెట్—బృందం!

'హయ్! అంటే 'హయ్!' అంటూ ఇండాకటి గుంపులో జేరిపోయింది సైలెట్ బృందం.

'వచ్చే!' అనుకొన్నది ఉప.

'రవగుల్లా వల్లూవోయ్ నర్యరూ!' అన్నాడు సైలెట్ 'ఈయనగారి హాక్కి రవగుల్లా ఒకటి!' అని శాంతి చెవిలో గుసగుస తాడింది.

సర్యర స్వీట్ స్వీట్ తెప్పి గోపాలం ముందుకెట్టి, వెళ్ళిపోయాడు.

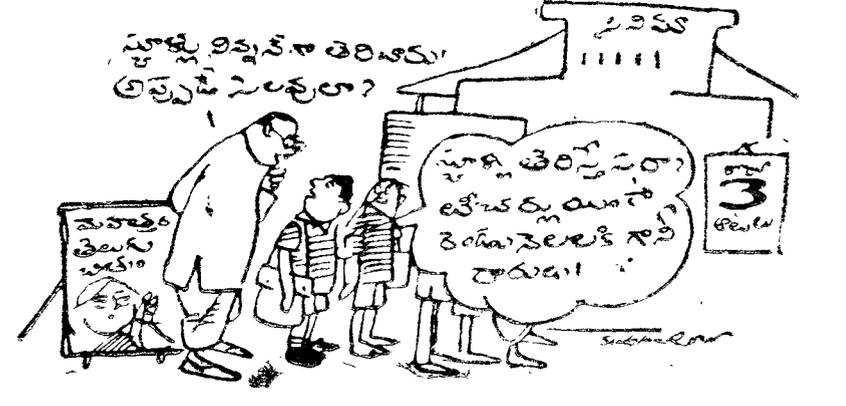
'నాటిస్ టెం.' అన్నాడు గట్టిగా గోపాలం, స్వీట్ ని జైటుకు తీస్తూ.

అందరూ అటు చూసేరు. ఉప, శాంతి ఒకూడా అటే చూసేరు.

'దాసే—డెస్ ఈజ వాట్ రవగుల్లా—బల్...'

'డెస్ వ్హాట్?' అన్నాడు ప్రక్క బ్బాయి.

'అక్! దిసీజ...ఏ...సింగ్ పాంగ్ బాల్!' అంటూ పాకం రోంచి తీసిన పింగ్ పాంగ్ బాల్ ని 'లేబల్ మీద చేర్చా కొట్టేడు గోపాలు. అది తిన్నగా ఎగిరి వెళ్ళి ఉప నల్లపడి 'సెటిల్' అయి పోయింది. ఉక్రోషంతో నక్కు పటవట తాడింది ఉప. అందరూ ఫక్కున్నవ్వే

సరికి హెల్మెట్ అయిపోయింది ఉన్నది.
 'హెల్మెట్ పింగ్ పాంగ్ బాల్' అని, ఒక
 క్షణమాగి 'ఇచ్చేయరా?' అంటూ
 వాళ్ళాన్ని పూరి చేసిన గోపాలమీదకు
 కసిదీరా 'బాల్'ను విసిరికొట్టింది ఉన్నది.
 'అత్తు'ను పట్టుకొన్న గోపాలాని—
 'వెల్ బాల్!' అంటూ బృందం అభినం
 దించింది.

'నా అమ్మాయి అల్, మై డియర్ పింగ్
 పాంగ్ బాల్!' అంటూను 'వై లట్'ని
 చురచురా చూసి, 'కమాన్ రెట్టోగో
 అన్నట్!' అంటూ చిరున నవ్వు బెట్టికి
 వెళ్లి పోయింది ఉన్నది.

'గ్రేండ్ సక్సెస్ బాస్!' అంటూ
 గోపాలాన్ని 'చేతులు సడసారు' మిగిలిన
 బాట్లను, బెట్టికిచ్చేక.

పక్కనే ఉన్న 'రైటు పోల' నిక్కేయూ
 అన్నంత ఉషారు పుట్టుకొచ్చింది గోపా
 లాన్ని.

* * *

'అబ్బబ్బబ్బా! నా ప్రాణం తీసేస్తు
 వ్వాడే ఈ పైలట్లు! హాస్టలాదిలి
 అడుగు బెట్టికి వెళ్లే చాలు— ఎదురుగా
 ప్రత్యక్షం! బిందెలెలి, అక్కడ నాకంటే
 ముందే తన—రు, సినిమా కెడిలే— అదే
 విటో నా ప్రక్కనో, సరిగ్గా వెనకాలో
 ఏర్పాటై పోతాడు. సిటీ బస్సుల్లో— స్కూలు
 రెక్కడో పోలేసి— నా ముందే ప్రత్యక్షమై
 పోతుంటాడు. రోజూ కేంట్స్ దగ్గర
 మావికి చెట్టుకింద నెలను విద్వాంసుడిలా
 కన్నుకుంటాడు. కోరిక కొబ్బరికాయ
 దొరికినట్టు ఆ స్కూలు రోజుటి! దాని
 సైలెన్స్ తీసేసి వానాగోలానా! దానికి
 తోడు విశ్రీతమైన స్పీడూ, సోడానూ!
 ఏవ్వడో గురుడికి ఏ ఏక్విడెంట్ అయినా
 బలగాని తిక్క కుకరడు. మళ్ళీ మరి
 విల్లెయ్యడు! ఏ కాలో చెయ్యో పోలేగాని
 ఇటువంటాడికి రోగం కుదరదు—' పక్క
 వలు వలు లాడిస్తూ కసిచసాగింది ఉన్నది.

'ఊరుకోవోయ్, మరి అంత దారుణంగా
 కాలో చెయ్యో పోతాలని శాపనాకారాలు
 పెద్దాన్ చీ చీ!' ఉన్నను కోప్పడింది శాంతి.

'నీకు చెబోవోయ్, నాడికి ఆలాగే
 అవ్వాలి. లేపోతే బుద్ధి రాదు!' కసిగా
 అన్నది ఉన్నది.

'పోన్, అప్పడానందిన్నాగాని! ఏదో

పాపం పైలట్

కాస్త ఉషారుగా అల్లరి చేసినంత మాత్రాన
 అంత మోరంగా, అనవ్యాంగా శాపనారాలు
 పలికేయడమే? అసలు అందంగా అల్లరి
 చేయడం కూడా ఆర్జేనోయ్, తెల్సా?

'ఊనాను! ఆలాగే అందంగానో, అన
 వ్యాంగానో అల్లరి కొనసాగించమను,
 మనం వెల్లిపోయేలోగా వాడు స్కూటర్
 మీదనుంచి గ్యారంటీగా బోల్తా కొట్టాడు!
 ఒక్కసారి గట్టిగా అలా అవ్వాలి!'

ఉన్న మాటలు వింటూ మరి కాస్త
 విసుక్కుని, 'అస్తమానం 'వాడూ,
 డిడూ' అని అంటావేమిటి, మరి లేబర్
 లాగ!' అని మందలించింది శాంతి.

'మనల్ని మాత్రం వాళ్లల్లో వాళ్ళు
 'అదీ, ఇదీ' అని అనుకోరనా నీ ఉద్దేశ్యం?
 మరేం ఫర్వాలేదు— 'వాడూ డిడూ' అంటే
 వాళ్ల వరువేం తరిగిపోదు!' అంటూ
 మూతి ముడుచుకొన్నది ఉన్నది.

* * *

'ఏదీ ఏంపు'తో ప్రారంభమైన పరిచయం
 గోపాలాన్ని పెద్ద ప్రోబ్లమ్మై పోయి
 కూర్చుంది. ఏదో విధంగా ఉన్నకి రోజూ
 వీలైనన్ని ఎక్కువసార్లు 'అటెండెన్స్'
 వేయాలి. కన్నడినప్పడలా ఏడ్చినచ
 డమో, కవ్వించడమా చేయాలి. శేకపోతే
 రోజూ గడవడం కష్టం!— ఇలా అలవాటు
 పడిపోయిన గోపాలానికి సర్యం 'ఉన్న
 మయం' బయ్యింది. దాంతో మిత్ర
 బృందంలో మాటల సిలబస్ మార్చిపారే
 సేడు. అంటే, 'ఏకేషిలేమిటీ?' అనడాన్ని
 బదులు 'ఉన్నేషిలేమిటీ' అని, 'విష్టయూ
 గుడ్ లిక్'కు బదులు 'ఉన్న యూ గుడ్ లిక్'
 అని, 'ఉన్న కన్నడిందా?' అనడాన్ని
 'ఉన్నడయమైందా?' అని— సిలబస్ లో
 మాడిస్ట్రేట్ రెగ్యులేషన్స్ ప్రవేశబెట్టేడు.
 అంతటితో అగక, రోజూ మధ్యాహ్నం
 మిత్ర బృందంతో తను నిలబడేచోట
 ఉన్న లేత మామిడిచెట్టు తనే బనట్టు,
 'ఉన్న పాప' మాధవీలత అయిపోయినట్టు
 వో చక్కటి కల కనేసి, ఆ కలలో
 మాధవీలతను మామిడిచెట్టుకు అర్పించేసి,
 మామిడి చెట్టును చిగిర్చించి, పూత
 పూయించేసేడు. అనక ఆ మామిడిచెట్టు
 లేత చిగుళ్లమధ్య వో కోయిలని కూర్చో

బెట్టి, 'కూనూ, కునూ' అని జ్ఞానక
 మున్న ప్రేమ గీతాలన్నీ పాడించేసేడు.
 అంతటితో అగక ఉన్న ఏయే రోజున
 ఏయే 'డ్రెస్' వేస్తుందో, సర్మనెంట్
 ఎడ్రెస్ ఏవిటో, డేటాఫ్ బర్నూ, వాళ్ళ
 నావ్సారి కారు నెంబరూ, డోరు నెంబరూ
 — అన్నీ గడ గడ అప్పజెప్పేయగల జనల్
 నాలెడ్జ్' సంపాదించేసేడు.

ఒక రోజు ఉన్నతో 'మీ కారు నెంబరు
 ఇదీ, మీ డోరు నెంబరు అదీ!' అని చెప్పి
 నపుడు, ముందు ఉన్న నిజంగానే ఆశ్చర్య
 పోయి, అనక లేరుకుని 'మొన్న మా
 కారుకీ, డోర్లుకీ రంగు తెయ్యించేనని
 మా ఫాదర్ లాశేర్లే. బహుశ, వెయింటరు
 ...మన... పైలట్ గారేమో...!' అని పక్క
 నున్న శాంతి దగ్గర 'ఏట్టే' సేసరికి,
 గోపాలం కళ్లంట్లుకొన్నాయి! ప్రక్కనున్న
 'గ్యాంగు' విట్టుని రీ డైరెక్ట్ చేసేయమని
 ఎంత బలవంతం పెట్టినా విసకుండా,
 'లేదు గురూ, ఈ రోజునుంచీ 'ఉన్న
 పాప'ని ఏయే అనను... అన్నాడు ఫీరింగు
 మార్చేస్తూ.

'ఏం?' అని కసిపింది 'బ్యాబి.'
 'అ...అ... 'అప్పు'!...' అన్నాడు వో
 సుబ్బారావు, 'అప్పు' అనే మాటను నొక్క
 పలుకుతూ.

గోపాలం 'అప్పు'తో సిగ్గుపడిపోయాడు!

* * *

విశ్రీతమైన స్వీడుతో 'హాస్టలమ్మా
 యిల బస్'ని 'వోవో'టేక్' చేసిన 'పైలట్'
 స్కూటర్ ను కిటికీ ప్రక్క సీట్లోంచి
 చూస్తూ 'ఈనోడో' మూడింది— శేకపోతే
 చూడు, ఆ స్వీడూ! 'అన్నది ఉన్న—
 శాంతిలో.

అంతలోనే 'బస్'లో జనం అంతా
 ఒక్కసారి 'అరేరే!' అంటూ కంకారుగా
 అరవడం, బస్ అగిపోవడం, అందరి
 మెకలా కిటికీలోంచి బెట్లకు లొంగి
 చూడడం నిగిగిపోయినవో!

'ఏల్లిన్ గారెట్' టర్నింగ్ తో, ఏడుగు
 వస్తున్న నెంబర్ బస్ బస్ కు 'ఢీ' కొని,
 సగం పన్నెపోయి స్కూటరు, ఆరడు
 గుల దూరంలో నిగిగిపడి స్పూహ కోల్పో
 యిన 'పైలట్లు!'

'ఈ స్కూడెంట్ కురోళ్ళని పట్టుకో
 లేమన్నా! ఉక్, ప్రాణాలతో చెలగాటం!

అంటూ బస్ స్టార్ట్ చేశాడు డ్రైవరు.
 'మంచి పనైంది. లేకపోతే ఏమిటా
 పాగరు?' కళ్ళజోడు కామాక్షి కామెంట్.
 'రోజూ చూస్తున్నాం—వెధవ పోజూ
 వీడూను!'
 'ఇలా వచ్చగా నల్లారైదుగురికి అయితే
 గని, ఈ స్కూటరుగళ్లకు బుస్టి
 రాదు!'

చెయ్యో, కాలో టుక్చైపోయిం
 టుంది!
 'పావం, ఊరుకోండే. అకను అంతల
 అన్ కాన్స్టెన్ గ ఉన్నాడుట. అనవసరంగా
 మనం ఇలా—'

'ఎవడు చేసికొన్న ఇర్క వాడే అనుభ
 విస్తాడు. కాస్త నెమ్మదిగా పోతే పోయిందే
 ముందీ? లేకేవే నెవెదగ్గర పోకెయ్య
 బోతుడు! వప్పులుడుక లేదు!'

—బస్లో ఎవంషెట్టు మొద్దిసిట్టు
 వాళ్ళు కామెంట్ చేస్తుంటే మనంతా
 వింలమైపోయింది ఉషకి.

'ఊం, ఏ కోరిక తీరందోయ్ ఉషా!
 ఆనంించు!' అన్నది శాంతి—కోసంగా.
 అనుకోకుండా కళ్ళలో నీరు తరిగింది
 ఉషకి. 'ఏం, బాలి పుట్టుకొచ్చిందా?
 ఇన్నా బ్లా కారుకున్నావ్ గదా, అతని
 కాలో, చెయ్యో పోవాలని! నీ కాపం ఫరిం
 చింది, ఆనందించు. పార్టీ చేస్తా. కాస్త
 ఉషారుగా ఉంటే అల్లరి వెధవనీ, కాడి
 అని నానా మాటలూ అంటారు, లేక
 పోతే మబ్బుగాడనీ. 'మడ్డి' అని హాళస
 చేస్తారు. ఏం చేసినా ప్రమాదమే! అనలు
 నీ మూలంగానే అతనికి ఎక్కిడెంటయింది!
 ఉవరో కేచేస్తూ ఎక్కరుగా చూడకుండా,
 సుస్య కూర్చున్నావని ఇటువైపే
 చూస్తుంటే నరిగ్గా... విక్కిడెంటయి
 పోయింది! నెల్లెల్లే చేస్తా!' అంటూ
 గోపాలమీద పోసుభూతి చూపిందిశాంతి.
 మూల్గాడకుండా తంజింతుకొన్నది ఉష.

ఆ రోజు మామిడిచెట్టుకింద పైలట్
 బృందం లేదు! అక్కడ పూనం రాజ్యం
 చేస్తుంటే, ఏరో వెరితి కొట్టాచ్చి
 నట్టుగా కన్నడింది ఉష బృందానికి!

* * *
 'పైలట్ కి చాలా నీరియన్ గా ఉండ
 టోయ్, పాం!'
 'స్కూటర్ వచ్చు వచ్చే పోయిందిట!'

'ఆ వచ్చే రాత్రి మన మేనక్కో వడ్డి
 స్తారుట!'
 'వెధవబోకూ మువ్వాను! అవతం
 అతనికి నీరియన్ గా ఉండి చాపూ బతుకూ
 సమస్య ఇతే, మువ్వలా దాదాబంగా
 మూట్లా దావేటోయ్?'

'ఎంతమంది చాడం లేదు, ఎంత
 మంది పుట్టుడం లేదు? అందరి చావులకి
 భోజనాలు చూనేసి, ఏడవమంటావా?'

—హాస్పిటల్లో అమ్మాయిల మాటలు
 విసలేక చెవులు మూసికొని రూమ్ లోకెళ్లి
 పక్కమీద కూలబడిపోయింది—ఉష—
 'దీసంతటికీ తనే కారణం! తన మూలం
 గనే అతనికి ఈ ఏక్కిడెంట్ అయింది!
 దేవుడా, అతనితేం ప్రమాదం కలగకుండా
 చూడు తండ్రి!...బాను! ఒక్కసారి హాస్పి
 టల్ కెళ్లి చూస్తే? ఎవరేమనుకొన్నా ఫర్వాలేదు.
 శాంతి రాగానే వెళ్లాల్సి!' బాధగా
 నోసలు పట్టుకొని కళ్ళు మూసుకొన్నది.

* * *
 'మెన్స్ సైషర్-ఫస్ట్ ఫ్లోర్ లో లిఫ్టు
 దిగింది ఉష, శాంతితో కలిసి. చుట్టూ
 కలయజూసింది—పైలట్ (ఫైంట్) ఏవ
 రైనా కన్నడతారేమోనని! ఎవరూ కన్న
 డకపోయేరికి కంగరుగా 'స్టాప్ సర్వీస్'
 దగ్గరికి వరుగెల్లింది.

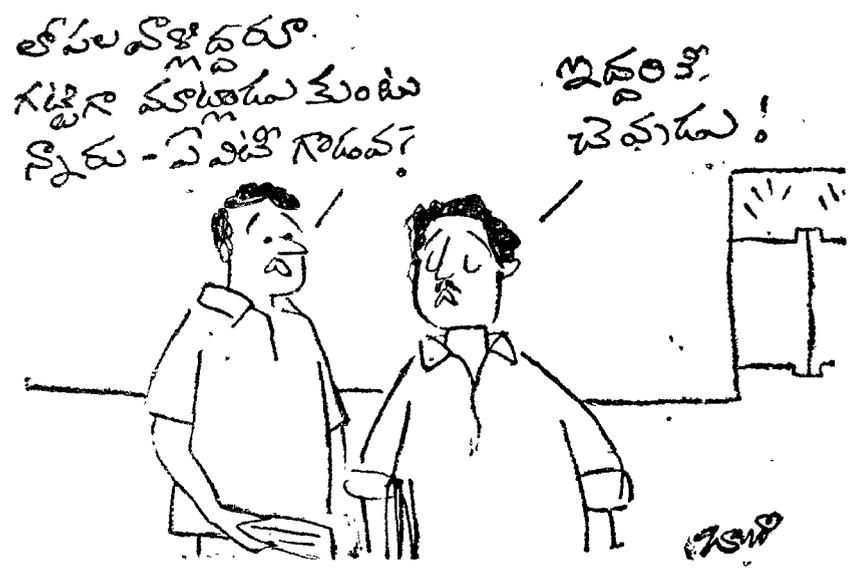
'ఎక్కొక్కాజమీ సిస్టర్! ఇక్కడ—
 పైలట్ రూమ్ నెంజరు...' అన్నది
 కంగరుగ.

'పైలట్ లా? చాలా తుణ్ణా? —
 సిస్టర్ ఏమీ అర్థమవనట్టు చూసింది.
 'బయ్యావోసారి—అతని పేరు—మిస్టర్
 గోపాల్! ఆ, స్కూటర్ ఏక్కిడెంట్!...'
 వణుకుతూన్న కంఠంతో చెప్పింది.
 'హా, ఆ కేసా! చాలా నీరియన్
 కేసు! 'స్కూల్ ప్రెక్టర్' — ఆవరేష
 నొతుంది. ఇంకా రెండు మూడు గంటలు
 పట్టువచ్చు. కానీ, నో హోప్స్! ఇంతకీ
 మీరు అతనికేవాలారు?' — అడిగింది
 సిస్టర్.

బాబీయకుండా శాంతితో కలిసి ఆవ
 రేషన్ ఫీయేటర్ వైపు వరుగెల్లింది ఉష.
 'బాను! వేనేవాలాన ఉంది? ఏమీ అవ్వను!
 అతని పాఠలు మృత్యువుని! ఇవని!
 దెయ్యొన్ని!—తనని తనే కసిదీరా తిట్టు
 కొన్నది.

'రక్తం చాలదట!' అన్నారెవరో ఆవ
 రేషన్ ఫీయేటర్ దగ్గర. తలలమీద
 చేతులు వేసుకుని, సీరసింఠిపోయిన ముఖ
 లో నిశ్చలంగా కూర్చున్నారూ—
 పైలట్ స్నేహితులు.

'ఏమండీ—గోపాల్ కెలా ఉండీ?'
 ధైర్యంగా అడిగింది ఉష. ఆశ్చర్యంగా
 అందరూ తలలెత్తి చూసి, 'ఛీ! దీవి
 కంతా మవ్వే కారణం!' అన్నట్టు
 ముఖాలు ప్రక్కకు తిరిగికొన్నారు.
 'ఏమండీ—చెప్పరా, ప్లీజా!' బ్రతి
 చూలింది!

‘హా బాప్స్ అన్నాడు డాక్టర్. బిల్లి
 బాలబల! మాదెవ్వరిదీ ‘పేప్’ అవతేదు.
 అవరేషనింకా జరుగుతుంది. రక్తంకోసం
 ‘బ్లడ్ బ్యాంక్’ దగ్గర, ప్రయత్ని
 స్తున్నారు!’ అంటూ కళ్లు తుడుచుకొన్నా
 గోపాల్ కుడిభుజంలా అల్లరిచేసే మురళీ.

‘వేనూ బ్రై చేస్తా మ్యాం’ అయితే
 నా ‘బ్లడ్’ తీసుకోమనండి — ప్లీజా!’
 కళ్లనీళ్లు తుడుచుకొంటున్న ఉషనిచూచి
 నివ్వరపోయారు గోపాలం స్నేహితులు.

‘బతే బ్లడ్ బ్యాంక్ కి నడవండి!’ అన్న
 మురళీ వెనకాల పరుగుతీసింది ఉష.

‘అతను నీకేవలరాడమ్మా?’ అన్నాడు
 డాక్టరు, రక్తాన్ని పరీక్షిస్తూ.

‘ఏం చెప్పాలో పాలుపోలేదు. నరానంగా
 తంపంచుకొన్నది ఉష.

‘బనీ! నాకు తెల్పింది. అందుకా
 మీకీ త్యాగం!’—ఏదో కనిపెట్టేసినట్టు
 నవ్వేడు డాక్టర్.

‘ఉహా, ఈ డాక్టర్ లని గుండెలుకావు,
 నానలాళ్లు! ఈ బ్రై ములో నిట్లు!’—
 కోపగించుకొన్నది ఉష.

‘హహా, అదృష్టవంతుడమ్మా మీ
 గోపాల్! సిబ్లెట్ అనుకోకుండా మ్యాం
 కాయంది.’ డాక్టర్ అనందంగా అన్నాడు.

‘క్విట్ డాక్టర్! ప్లీజా, అతనికెంత
 కావాలో అంత రక్తాన్నీ తీయండి,
 నాకేమేసోయినా ఫర్వాలేదు. అతన్ని
 బ్రతికించండి! ప్లీజా!’

‘నీ కెక్కువైన రక్తాన్ని మాత్రమే
 తీస్తామమ్మా! డోంట్ వర్రీ—’

కళ్లు మూసుకొని మరోసారి దేవుణ్ణి
 ప్రార్థించుకొన్నది ఉష—‘అ త ని కేం
 ప్రసాదం లేకుండా చేయి భగవాన్’ అని!

నినుషాలు గడుస్తున్నాయో ఉష కళ్లు
 మూతలు పడ్డయ్యాయి. ‘చేయి కడవకమ్మా!’
 అన్నాడు డాక్టర్.

‘డాక్టర్!’ అన్నది ఉష, ఉలిక్కి
 వడి కళ్లు తెరుస్తూ. నుట్టూ ఎవరూ
 లేరు. శాంతికూడా లేదు. కంగారుగా లేన
 బోలెంది. కళ్లు తిరిగిపెట్టెంది.
 విపరీతమైన సీరసం, అలసట నీలయింది.
 అయినా తిక్కువేయకుండా రెండో ప్రయ

పాపం పైలట్

త్వంలో ఒక్క ఉదుటున లేచి అవరేషన్
 దియేటర్ కు పరుగెత్తింది. అక్కడ
 ఎవరూ కన్నడక పోయేసరికి భయంలో
 వణికిపోతూ స్పెషల్ వార్డుకు పరుగెత్తింది.

‘సిస్టర్! సిస్టర్! స్కూటర్ ఏక్వి
 డెంట్ గోపాల్—అవరేషన్—ఏమైంది?’
 బొంగుపోయిన కంఠంలో ఉష.

‘బ్లడ్ ఇచ్చిన ఆమ్మాయి మీరే
 నామ్మా?’ తాపీగా అడిగింది సిస్టర్.

‘యే, సిస్టర్ అతనికెలా వుంది,
 రూమ్ నెంబరెంత! ప్లీజా!...’

‘రూమ్ నెంబర్ ‘బూ’ గానీ,...’
 ‘చెప్పండి సిస్టర్...ప్లీజా!’

‘అతనిబాడీ ‘మార్చురీ’ రూమ్ కి వెళ్లి
 పోయిందమ్మా!...’

‘సిస్టర్! నిజమేనా?’ కూలబడి
 పోయింది ఉష.

‘జానమ్మా, ఆవరేషన్ సగంలో
 ఉండగానే ఆయుషు నిండిపోయింది!’
 ముఖం ప్రక్కకు తిప్పుకొన్నది సిస్టర్.

‘మారుట్యరీ’ వైపు పరుగెత్తింది
 ఉష. అక్కడ గోపాల్ స్నేహితులలా
 ఉబికి, ఎర్రబడిపోయిన కళ్లలో జీవచ్ఛ
 వాల్లా నిల్చుండిపోయి కనబడ్డారు.

‘స్ట్రెచర్ మీద శవానికి తెల్లదుప్పటి
 పూర్తిగా కప్పి, ‘ఆంబులెన్స్’లో కెక్కి
 స్తున్నారీద్దరు స్నేహితులు.

‘గో...నా...లో!’ అంటూ కెప్పున కేక
 వేసింది ఉష.

* * *
 ‘ఏయ్, ఏవీటా కేక? ఏమైంది?’
 అంటూ ఉషని బలంగా కుదిపేస్తూ
 లేపింది శాంతి.

భయంగా లేచి కూర్చుని ‘పైలెట్
 చచ్చిపోయేడే!...’ అన్నది ఉష.

‘ఛ, సాడుమాటలూ, నువ్వును!
 ఏదో పీడకల వచ్చినట్టున్నది. లే!
 హాస్పిటల్ లో ‘రికవర్’ అవుతున్నాట్ట!
 చేతికి, కాలికి చిన్న చిన్న దెబ్బలు తగిలి
 నయ్యాయి. స్కూటరుమాత్రం తుక్కె
 పోయిందిట. ఇంకాక వాళ్ళ ప్రాణంను

బిల్లి నాకగ్గత అడిగితే చెప్పేడు.’ అన్నది
 శాంతి.

‘ఒకసారి వెళ్లిచూడాలని వుందోయ్
 శాంతి!’ మెల్లగా అన్నది ఉష.

‘ఎవరైనా ఏమైతే అనుకుంటూ
 రేమా!’ క్రిగంట చూసింది శాంతి.

‘అనుకుంటే అనుకొనియ్ నామూలం
 గావే కదా పాపం, పైలెట్ కి ఇంత
 ప్రమాదమొచ్చింది!’ వెళ్లిచూస్తే తప్పే
 ముంది?’

‘అయితే నడు! మెన్స్ స్పెషల్ కూమ్
 నెంబర్ టెన్ అట!...’ శాంతిమాట
 వింటూనే ఛాంగున లేచింది ఉష.

* * *
 నీటుగా తయారై చేతుల్లో ఏవీలో
 పళ్లనంది పట్టుకొని వస్తున్న ఉష,
 శాంతిలను చూసి ఎవరికోసమాలే!’ అను
 కొన్నారు గోపాలం బృందంలో సభ్యులు.
 కాని ఉష తిన్నగా రూమ్ నెంబర్ టెన్
 కాచ్చి ‘పైలెట్ రూమ్—ఇమీన్—గోపాల్
 రూము ఇదే కదాండీ!’ అనడిగేసరికి
 గోపాలం ప్రాండ్లు నిలువునా కొయ్యజారి
 పోయారు!

స్వింగ్ డోర్ తెరుచుకొని తోవలి
 కెల్లింది ఉష.

ఎదురుగా— బెడ్రూమ్—యాసిల్ పండు
 అలాగ్గా కొరుకుతూ, చేతికి చిన్న
 బేడెజిల్ నూ, నుదుట రెండు ప్లస్
 మార్కు పలాస్రిలోనూ— కూర్చుని
 హాస్సుకొద్దున్న పైలెట్!

ఉషను చూడగానే ఉలిక్కిపడి, పర్చు
 కూర్చున్నాడు గోపాల్.

‘హలో, రకా ఆర్ యూ?’ నవ్వుతూ
 అడిగింది ఉష, చేతిలో ఏవీలోపళ్లు
 గోపాలం ప్రక్కనే వెడుతూ.

‘ఎవర్ని, నన్నే?’ నిజమో, కలో
 నమ్మలేక అడిగేసేడు గోపాలం, అటూ
 ఇటూ చూస్తూ.

‘జాను, మిమ్మల్నే ఆమ్మాయిలమచ
 విట్టేసినట్టు స్కూటర్ మీద విట్టేస్తే
 నిశ్చయించో తెచ్చిందా? ఇకవైనా కాస్త
 స్పీడు అగ్గించండి!’ నలపో ఉపేతంగా
 ఇచ్చింది ఉష.

'స్కూటరు తుక్కు బోయిందిగే ! ఇంక బస్సే !' అన్నది శాంతి.

'మరి మీరూ ఏ ట్టే య కం డీ స్కూటర్ ని ఇమ్మూర్ చేయించేనుగా. కొత్తదాస్తుంది !' అన్నాడు గోపాలం. అంటూ నవ్వేడు. సన్నిహితములంగా తలలో నరాలు కదిలినయ్ గామోసు; 'అబ్బా !' అని తలవట్టుకు కూర్చుండి పోయేడు.

ఎప్పుడూ ఉషారుగా, నవ్వుతూ, అల్లరిగా ఆరవైమైళ్ల స్పీడులో ఉండే సైలెంట్ ఆలా 'డబ్' అయిపోయేసరికి విచిత్రమైన జాలి వుట్టుకొచ్చేసింది ఉషకి. 'పాపం పైలెట్టు !' అన్నది శాంతి చెవిలో.

'మీరు మెల్లగా ఏదో విట్టేస్తున్నారు!' అన్నాడు గోపాలం.

'అబ్బేబ్బే—లేదు. ఇంద, ఈ ఏసిల్వ తీస్కొండి. హేవీగా రికవర్ అవండి.'

'ఉ ఉ ఊ, వా కొడు !' మారాం చేసాడు గోపాలం.

'తీస్కొ మంటుంటే !' కోప్పడింది ఉష.

'మీకు చెంకటి, నాకొకటి !' జేరం పెట్టేడు గోపాలం.

'వాకే !...ఇంక మేం వెళ్లిపోమా ?' కళ్లు చెక్కొల్లా తిప్పింది ఉష.

'వాడ్లు !' ముద్దుగా అన్నాడు గోపాలం.

'బావుంది వర్య ! వెళ్ళొస్తాం —'

'వెళ్ళొస్తారా, ఎంత పేపట్టో ?' ఉషారుగా గోపాలం.

'ఏట్లెయ్యండి, గుడ్ సైట్' — నవ్వు తిరిగిన ఉష.

'ఉషా—' గోపాలం.

'ఊ ?' — ఉష.

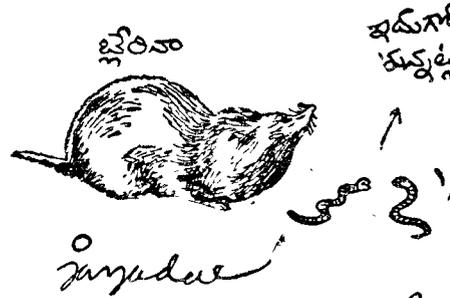
'నా కాలూ, చెయ్యా విరిగిపోవాలని తపించేరుటగా, నిజంగా విరిగిపోతే—'

'ఉష్ !' అంటూ గోపాలం వెదిమల మీద చూపుడువేలు వెట్టింది ఉష.

'ఉష్' అయిపోయాడు గోపాలం—

కూర్మ

మంచు

ఇదుగో నావెనగోదో కడులు కున్నట్లుంది! అదోవిహారం చూడదా ?!

టిల్చునోరేకావ్ర

మంచు : షేక్స్పియర్ "మంచును లొంగదీయడం" అని ఒక చక్కని నాటకం రాసాడు. మంచు తత్వానికి ఎంత ప్రాముఖ్యం ఇచ్చాడో దీన్నిబట్టి తెలుస్తుంది. మంచులు సామాన్యంగా మన ఇళ్లల్లో నంచరిస్తూనే వుంటాయి. ఎక్కువగా రాత్రిపూట ఎలక లాగే తిరుగుతూ ఉంటుంది. కాని ఇది చాల చురుగ్గాను, గోష్ఠంగాను, తిరగడం వల్ల అంత తరుచు కనబడదు. దాని ముట్టి పొడవుగా ముందుకు పొడుచుకొని వచ్చి ఉంటుంది. కీక్, కీక్ మని అరుస్తూ తిరుగు తూంటుంది. ఆహారాన్ని దాని ముట్టి సహాయంతోనే తెలుసుకొంటుంది. ఆ ముట్టి ఇటూ అటూ కదుల్తూ ఉంటుంది.

మంచు చెవులు, కళ్లు చిన్నవి. తోక పొట్టిగా, దాని మీద వెంట్రుకలు వల్లగా ఉంటాయి. మంచుల జాతుల్లో కొన్నిటికి దుర్గంధం వెడజల్లే సావ్రగంధి ఉండడం వల్ల సాధారణంగా మాంసాహారులు దీని మీదకు రావు. సిల్లి వాటిని చంపుతుంది కాని తినదు! పానం! ఎటూ ఉపయోగంలేని స్థితి.

మంచులు చాలా జాతులున్నాయి. వాటి తత్వం కూడా వేరుగా ఉంటుంది. మడ గాళ్లరులో టెన్ రిక్ అనే మంచుకాటు బాధ పెడుతుంది. అమెరికాలో జ్యేరినా అనే మంచు విషపూరితం కూడా. దాని విషం అది తినే జంతువుల మీద బాగా పని చేస్తుంది. మనకు వెలమడం చెయ్యలేదు. కొన్ని జాతులు చెల, మీద, కొన్ని సిల్లలోనూ ఉంటాయి. జర్మనీలోని ఒక మంచు 5, 6 సెం మీ. మాత్రం ఉంటుంది

[తోకలో సహా]. ఇంత చిన్నవృక్షజీవి వేలేలేదు. ఇక ఆహారం విషయంలో మంచు ప్రజ్ఞ విచిత్రం. బహు చురుకుదనంలో తన ఆహారాన్ని నిల్వం వేటాడుతూ ఉంటుంది. పురుగు, పుట్రా దీని ఆహారం. చిమ్మెట, బొద్దిక, వానపాము, నల్ల ఇంకా ఇలా చాలా జంతువులు దీనికి ఆహారం. తన కన్నా పెద్దదయిన ఎలకని కూడా చంపి తినేస్తుంది. నీటిలో నివసించేవి చేపల్ని తింటాయి. మంచుకు ఆకలి అధికమయి అననరమైతే తన జాతి మంచు తోటే పోరాడి చంపి తినేస్తుంది [స్వజాతి భక్షణ] కొద్ది గంటల బాటు ఆహారం లేకపోతే చాలా ఆకలితో చచ్చిపోతాయి. ప్రతి మాడు, వాలుగు గంటలకి తనపాటి బరువు తిండి కావాలి దానికి. దాన్ని బట్టి మనం ఎంత తక్కువ తింటున్నామా అనిపిస్తుంది. దీని జీవ వ్యాపార క్రియలు అంత చురుగ్గా సాగుతూంటాయి అప్పమాట.

మంచు తన పిల్లల్ని ఆహారం కోసం తీసికొని పోవడం చిత్రంగా ఉంటుంది. తల్లి తోకనో వెంట్రుకనో నోటిలో బట్టి ఒకపిల్ల, ఈ పిల్లని బట్టి మరొకటి వెనక, అలా దాని పిల్లలన్నీ సుమారు ఒక అరడజను వరకు పోతూ ఉంటాయి. నేని ప్రవృత్తి కాని, బయటనే కాని సుంభంగా దొరికే వాస్తవములు ఈ చిన్నవయస్సులో నాటికి ఆహారంగా ఉపయోగపడతాయి. చిన్నపిల్లల అటలైలు బందీలా పోతూ ఉంటాయి.

ఎంతటంటే ఇల్లుంది గని, మంచులు ఒకటి రెండు ఉంటే మన ఇంట్లో సమ సాయంగానే ఉంటుంది కదా!